

Anmeldelse skrevet af en elev i skolen:

Den Grønne Have

Af Rosalina Als Sieling

Novellen *Den Grønne Have* er skrevet af forfatter Wivi Leth.

Den grønne have er en underlig fortælling. Jeg sad tilbage med en følelse af at være blevet hevet rundt i mange forskellige universer og igennem mange forskellige følelser.

Novellen handler om tre børn, der vover sig ind i en forladt have. Det er skumring, og børnene har tilsyneladende ikke rigtigt noget at tage sig til. De går bare rundt og kigger i skumringen. Inde i haven, bag den vildtvoksende hæk, er tiden nærmest gået i stå. Hjemme får Sofie at vide, at der engang boede en pige i huset, som indebrændte, da hun var alene hjemme. Sofie beslutter sig for at finde stedet, hvor pigen blev begravet. På kirkegården ved gravstenen står der to ord. FARVEL LAURA. Sofie føler sig ikke alene.

En anden verden

Hvilken genre er *Den grønne have*? Hvad er det for en mærkelig have, børnene går ind i? Det er, som om de går ind i en anden verden. En eventyrverden med røde faldne æbler og planter, der slynger sig rundt omkring tykke, tykke træstammer som slanger i skumringen. Og de grønne blade, der pludselig bliver til levende hænder i drengen Kaspers fantasi. Hvad betyder det? Og de røde æbler og den vildtvoksende hæk omkring haven og pigen Sofies følelse af hele tiden at blive observeret? En mulig fortolkning er, at forfatteren vil skabe en stemning af uhygge og gys og samtidig referere til læserens viden om et eventyrunivers. Vi kender alle sammen eventyret med den vildtvoksende hæk omkring det sovende slot, og vi kender æblet som symbol på visdom eller evigt liv.

Der er meget mellem himmel og jord

Sofie samler æbler op inde i haven. Hun føler hele tiden, at nogen kigger. Hun er meget bange og vil gerne ud af haven, men samtidig får oplevelserne hende til at tænke over de levende og døde. "Mennesker har brug for spøgelser," konkluderer hun.

Sofie kan siges at gennemgå en udvikling. I starten samler hun æbler op. Æblet er symbol på evigt liv og også visdom. Vi får et hint om, at Sofie, ligesom Eva i paradiset have, er nysgerrig og gerne vil forstå den dybere mening med livet. Hun er også bange og vil gerne flygte, men i slutningen af novellen reflekterer hun over, at der er mere mellem himmel og jord, end hvad man umiddelbart tror. Hun udvikler sig.

Et muligt tema i novellen er, at livet og døden er hinandens forudsætninger. I duen, der nikker til Sofie på kirkegården, lever den lille pige Laura videre. Der er spøgelser (og mere mellem himmel og jord), der vil os det godt. Som læser følte jeg mig oplivet og fuld af håb.

Jeg kan godt lide forfatterens måde at blande genrerne på. Er det et eventyr eller en gyser? Det skærper læserens opmærksomhed. Vi er med i personernes tanker og følelser, og *Den grønne have* vil jeg gerne anbefale til alle.